

[Thisted Knudsen.]

nu gør gældende, at kommunerne har været klar over, at de skulle tilrettelægge en nyordning; men ministeren ved sikkert også, at der forud har måttet føres en lang række forhandlinger mellem kommunerne indbyrdes om, hvor uddannelsesstederne skal ligge og meget andet, og derfor er de allerfleste kommuner på nuværende tidspunkt faktisk slet ikke klar over, hvordan man skal tilrettelægge sagen rent praktisk for at give nyordningen det rette grundlag.

For så vidt angår udgifterne, hæftede indenrigsministeren sig meget stærkt ved, at jeg havde benyttet ordvalget „ikke strengt nødvendige“, og det er rigtigt, det har jeg. Jeg har forstået, at man her stod over for ikke ubetydelige udgifter — og det gør man jo — idet der er tale om gennemførelse af et ret væsentligt byggeri i løbet af en kortere periode, hvis man skal kunne skaffe elevværelser, undervisningslokaler m. m. I den økonomiske situation, hvori vi befinder os, ville det efter min opfattelse have været rigtigt, om ministeriet havde forsøgt at skabe klarhed over, hvor stort et byggeri det er nødvendigt at iværksætte i den kommende tid for at tilfredsstille de berettigede krav, man nu engang må stille. Om dette ved vi i virkeligheden kun meget lidt. Vi ved, at en lang række amter bliver nødt til at opføre elevbygninger for overhovedet at kunne klare problemerne, og de bliver nødt til at gøre det relativt hurtigt. Det er rigtigt, at det er en ordning, der træder i kraft etapevis, og det gør det noget lettere; men man står trods alt over for en stor opgave på dette område.

Det, jeg gerne vil understrege, er, at amtskommunerne og også bykommunerne er langt bagefter, det må vi erkende, og måske — det vil jeg erkende for mit vedkommende — burde vi ved lovforslagets behandling her i tinget have vist kommunerne det hensyn, at der blev levnet dem noget længere tid til løsningen af en opgave af denne karakter. Dette ansvar må jeg være delagtig i; vi burde have haft opmærksomheden henvendt på dette forhold. Det har vi ikke haft, og derfor sidder vi nu i det, som vi gør.

Jeg skal anbefale det foreliggende forslag. Hvis der ikke kan blive tale om en 2-årig

udsættelse, så vil i hvert tilfælde efter min opfattelse en 1-årig udsættelse være på sin plads; den vil kunne afhjælpe mange af de praktiske problemer, som må løses på en fornuftig måde, hvis uddannelsen skal tilrettelægges forstandigt og også økonomisk forsvarligt.

Nina Andersen: Vi havde i folketingsåret 1955-56, som det er blevet sagt her, et virkelig dybtgående udvalgsarbejde om denne sag. Der blev afholdt mange møder, der blev indhentet oplysninger og indkaldt eksperter, og den kgl. anordning blev gennemgået. Man kan ikke sige, at der var nogen del af området, som ikke blev gennemarbejdet. Man kan heller ikke sige, at det ikke kunne forudses, at der for kommunerne ville foreligge opgaver til løsning, når den nye uddannelse for sygeplejerskerne skulle gennemføres.

En ting blev vi klar over i dette udvalg, og det var, at den danske sygeplejeuddannelse trængte til at blive omorganiseret. Her var der et område, hvor vi haltede bagefter, og med den vækst, der er i sundhedstjenesten i dette land — en vækst, som vi yderligere har befordret i dette folketingsår ved loven om hjemmesygepleje — er det ganske givet, at man ikke kan lade denne sag vente.

Det forekommer mig, at ordføreren for forslagsstillerne har overbetonet vanskelighederne, har set dem større, end de er. Det hænder for os alle, at vi kommer i en sådan situation, at vanskelighederne ser større ud, end de egentlig er, og det synes at være tilfældet her for det ærede medlem.

Det synes også, som om forslagsstillerne har overset visse ting, dels at udgifterne kan anmeldes til refusion med godt 60 pct., dels at det kun er en del af elevmassen, der skal uddannes efter de nye regler fra 1. april 1958, og endelig den undtagelsesbestemmelse, som findes i den kgl. anordnings § 27, stk. 2. Efter min opfattelse betyder disse ting, hvis man samtidig bringer vanskelighederne ned i deres rette proportioner, at det ikke skulle være uansvarligt eller uoverkommeligt at lade denne uddannelsesordning træde i kraft til det fastsatte tidspunkt, og mit parti kan derfor ikke anbefale, at man vedtager det fremsatte forslag til folketingsbeslutning.